

Vergaderjaar 1995–1996

24 498

Wijziging van het Burgerlijk Wetboek en de Ambtenarenwet in verband met het verbod tot het maken van onderscheid tussen werknemers naar arbeidsduur

A

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN HET VOORSTEL VAN WET EN VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING ZOALS VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOORZOVER NADIEN GEWIJZIGD¹

I. VOORSTEL VAN WET

Artikel V luidde oorspronkelijk:

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

II. MEMORIE VAN TOELICHTING

Paragraaf 6, vanaf de tweede volzin luidde oorspronkelijk:

Bij het redigeren van deze bepaling is aansluiting gezocht bij de in genoemd artikel 1637ij BW vervatte norm inzake gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het terrein van de arbeid, alsmede bij de regeling van het gelijke behandelingsbegrip in de Wet gelijke behandeling van mannen en vrouwen en de Algemene wet gelijke behandeling. Zulks is mede ingegeven door de gedachte dat er anders uiteenlopende normen voor eenzelfde rechtspositionele verhouding zouden gelden, gegeven het feit dat ongelijke behandeling op grond van arbeidsduur indirect onderscheid naar geslacht in de zin van artikel 1637ij en de WGB kan betreffen, gelet op het hoge aandeel van vrouwen in banen met een andere dan de voltijdse arbeidsduur. Gelijke normen voorkomen het risico van een «dubbele rechtsgang».

¹ De tekst van het voorstel van wet en van de memorie van toelichting zoals voorgelegd aan de Raad van State is ter inzage gelegd bij de afdeling Parlementaire Documentatie.

Paragraaf 7, de tweede volzin luidde oorspronkelijk:

Op beide elementen wordt hieronder nader ingegaan.

Paragraaf 7.1, de eerste drie volzinnen luidde oorspronkelijk:

De non-discriminatiegronden die zijn opgenomen in de Algemene wet gelijke behandeling verschillen in zoverre van de non-discriminatiegrond verschil in arbeidsduur, dat kenmerken als geslacht en ras als op voorhand verdachte gronden worden beschouwd. Elk onderscheid op de genoemde gronden heeft daarom per definitie een negatieve lading. Deze notie van een negatieve lading, verbonden aan het begrip «onderscheid», vormt uitgangspunt bij de onderhavige bepaling.

Paragraaf 7.2, aan de eerste alinea is een zin toegevoegd; De eerste alinea luidde oorspronkelijk:

Indien wordt vastgesteld dat bij een bepaalde arbeidsvoorwaardelijke regeling onderscheid op grond van arbeidsduur wordt gemaakt, is dit verboden, tenzij aangetoond kan worden dat het onderscheid objectief gerechtvaardigd is.

Paragraaf 8, aan de eerste alinea is een passage toegevoegd (na de derde volzin); de eerste alinea luidde oorspronkelijk:

Voorgesteld wordt om de taken van de Commissie Gelijke Behandeling

(Commissie) uit te breiden en haar te belasten met het toezicht op de naleving van het verbod van onderscheid naar arbeidsduur. De Commissie krijgt daarmee de bevoegdheid tot het – uit eigen beweging of op verzoek – doen van onderzoek of een dergelijk onderscheid wordt gemaakt en haar oordeel daarover kenbaar te maken. Een belangrijke overweging daarbij is dat het voor een effectieve naleving van de voorgestelde regel van belang is dat werknemers zich op een eenvoudige – laagdrempelige – wijze kunnen wenden tot een orgaan dat is belast met het bevorderen van de naleving van de wet.

Paragraaf 9, is gewijzigd:

De koptekst luidde aanvankelijk «aspecten van regelgeving».

De eerste drie alinea's «In deze paragraaf... nader worden aangeduid» zijn toegevoegd alsmede in de plaats gekomen van de oorspronkelijke eerste alinea.

De passage «Dit DCA-onderzoek.....» (op blz. 29) tot en met «..... niet in belangrijke mate afwijken» (op blz. 33) is toegevoegd.

De laatste zin in de een na laatste alinea «Het is dan ook evident... vrouwen op de arbeidsmarkt» is gewijzigd.

De tekst luidt thans:

Het is dan ook evident dat een wettelijke regeling ter verbetering van de rechtspositie van werknemers met een verschillende arbeidsduur gunstige gevolgen heeft voor de positie van (in deeltijd werkende) vrouwen. Het wetsvoorstel maakt – waar momenteel nog van ongelijke behandeling sprake is – deeltijdbanen relatief ook aantrekkelijker voor werkzoekenden. Het is echter afhankelijk van vraag- en aanbodverhoudingen of de wet tot een uitbreiding dan wel vermindering van het aantal in deeltijd werkende vrouwen leidt.

III. ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1, van onderaf, zijn de een na laatste en twee na laatste volzin toegevoegd.